

Dámy a pánové, pane čestný starosto, pane předsedo,
dovolte mi, abych Vás při příležitosti dnešního večerního setkání pozdravil a řekl pár slov.

Začnu krátkým exkurzem do dávné historie. Velice rád se v posledních letech, vracívám k Eposu o Gilgamešovi. Je to úchvatný text a krásný příběh o lidskosti, přátelství, touze po božském, o nesmrtelnosti. Zdá se, že původní text zůstane navždy zasypan v písku mezi Eufратem a Tigridem. I tak je jisté, že tento epos je jedna z nejstarších památek světového písemnictví a má i jistý historický podklad. Ale kolik je v něm pravdy a kolik fantazie se dá dnes opravdu jen stěží určit. Kompletní text, jak jsem řekl nemáme dodnes, známé jsou jen fragmenty poskládané do celku a to ještě z různých historických období Sumeru, Babylonu a Asýrie.

Naše doba se zrychluje, jakoby se vše zasypávalo pískem daleko rychleji než v dobách živoucího Uruku. Nejsou to však vrstvy písku, ale rozpad historického vědomí. Možná již dnes někteří z nás nerozeznávají historii od fantazie. Dříve jsem měl jako Mánesák dojem, že nejdůležitější je, co si o nás myslí druzí, jak vypadáme navenek, jak je hodnocena naše činnost a jak nás posoudí dějiny. Při tomto tempu rozpadu historické paměti, začíná být tento pohled nepodstatný, ale i kdyby ne, daleko důležitější je vnitřní život spolku, přátelství, sounáležitost, dělnost a tvůrčí atmosféra mezi Mánesáky. Tato výstava je toho dokladem. Mé polokulaté narozeniny jsou pouhou záminkou. Chtěl bych říci, že si vážím především toho, že jste mne neodmítli a všichni oslovení jste vystavili to nejlepší, co jste měli k dispozici. V posledních 25 letech, v nové historii Mánesa, ač by se to někomu nezdálo, S.V.U. Mánes existuje, pracuje, debatuje, pořádá přednášky, vydává knihy a uspořádal více než sto spolkových výstav, ale především spolek žije a dohlíží na výklad své historie a současnosti!

Důkazem jeho činnosti je i dnešní večer. Jsou zde přátelé Mánesa, vystavující i nevystavující Mánesáci. To je na oslavu!

Děkuji Vám všem, kdo jste přišli, děkuji Andreovi L. Ballardinimu, Emilovi Cimburovi, čestnému starostovi spolku, Igorovi Hlavinkovi, Evě Chmelové, Markétě Jírové, Jiřímu Kaločovi, Josefovi Klimešovi, Aleši Knotkovi, Jaromírovi Rybákovi a Jasanovi Zoubkovi za jejich vystavené práce. Děkuji všem dnes nevystavujícím Mánesákům, kteří přispívají k životu Mánesa. Ale především zdravím Vás, tři Mánesáky na druhé straně řeky. Děkuji Františku Jiroudkovi, mému profesorovi, Josefovi Lieslerovi, Arnoštu Paderlíkovi, kteří se nemohli dobrovolně rozhodnout k účasti. Věřím, že by souhlasili.

Děkuji Vám všem, přeji Vám hezký večer a výstavu považuji za zahájenou.